

РЕШЕНИЕ

№ 182

гр. П., 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., VI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хрисимир М. Пройнов

при участието на секретаря Д.Н.Б.

като разгледа докладваното от Хрисимир М. Пройнов Гражданско дело № 20233*201002*6 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен иск с правно основание чл. 13*, ал. 1 ЗЗД от „***“ ЕООД, с *** със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „***, представлявано от Д.Й.М. - управител и едноличен собственик на капитала чрез адвокат К. С. - РАК, съдебен адрес - гр. П., ул. „***, срещу Х. Р. Х. с адрес гр. П., кв. „*** и С. Р. Х. с адрес с. Г.А., общ. О., ул. ****.

Излагат се твърдения, че ответникът Х. Р. Х. е бил ищец по гр.д.№ ***г., по описа на РС – Р. срещу „***. По това дело като свидетел на ищеца се явил неговият брат С. Р. Х.. С Решение от 13.07.2021 г., съдът отхвърлил исковете, предявени от Х. Х.. Решението на Районния съд било потвърдено от Окръжен съд- Р. с решение № *** г. Касационната жалба на Х. Х. срещу това решение не била допусната от Върховния касационен съд с определение № *** г.

В последствие бил издаден обратен изпълнителен лист № 69 от 19.01.2023 г в полза на „***“ ЕООД, с които Х. Х. е осъден да заплати на ищеца сумата от 10 000.00 лв. и изпълнителен лист № 70 от 19.01.2023г. по гр.д.№ *** г. На РРС, с който Х. Р. Х., осъден да заплати на ищеца разноски в общ размер на 1410.00 лв.

В полза на „***“ ЕООД било образувано изпълнително дело № 46/2023 г. по описа на ЧСИ Ц.Г. с рег.№ 760 КЧСИ, град П.. При проучване на имущественото състояние на Х. Р. Х. са били установени разпоредителни действия с недвижими имоти, които увреждали интересите на „***“ ЕООД.

След като касационно обжалване по жалбата на Х. Х. срещу решението на Окръжен съд - Р. по дело № ** г. не било допуснато, с нотариален акт № *** г., Х. Р. Х. продал на своя брат С. Р. Х. поземлен имот с идентификатор 17172.43.8*, намиращ се в землището на село Г.А., община О., област Търговище. Също така, с нотариален акт № 24, том 1, дв.вх.рег. № 41 от 12.01.2023 г., Х. Р. Х. продал на своя брат С. Р. Х. 1/3 ид.ч. от недвижим имот - **** намиращи се в село Г.А., община О., област Търговище.

В исковата молба се твърди, че тези действия на Х. Р. Х. за продажба на имотите на неговия брат са преднамерени и умишлено насочени към увреждане на интересите на кредитора – „***“ ЕООД. Фактът, че купувачът на имотите е брат на Х. Р. Х. и е свидетел в полза на брат си в съдебно заседание, доказвало знанието на С. Р. Х. за дълга на брат му към „***“ ЕООД.

Предвид изложените в исковата молба факти и обстоятелства, се моли за решение, с което да бъдат обявени за недействителни спрямо ищеца сключените между ответниците договори за покупко-продажба на недвижими имоти, обективирани в Нотариален акт дв.вх.рег.№ ***г. на Служба по вписванията -П. и Нотариален акт № 24, том 1, дв.вх.рег. №*** П., с които Х. Р. Х. е увредил ищеца, като е затруднил удовлетворението му.

Претендират се разноси.

В едномесечния срок и по реда на чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответниците, в който се релевират доводи за неоснователност на исковата претенция. Ответниците не оспорват факта, че „****“ ЕООД е получило обратен изпълнителен лист и че е било образувано изпълнително дело. Възражава се, че действията, извършени от Х. Р. Х. и С. Р. Х., не са насочени към увреждане на ищеца. Оспорва се наличието на знание при ответника С. Р. Х. за задължението на брат му Х. Р. Х. и се твърди, че сделката между тях е била извършена преди получаването на решението и обратния изпълнителен лист и че тя не е имала за цел увреждане на ищеца.

Ответникът С. Р. Х. възразява, че не е знаел, че брат му Х. Р. Х. е длъжник на „***“ ЕООД, а е считал, че брат му е кредитор на дружеството, като правомерно е събирал сумите, които са му били дължими. Твърди се, че при сделката за продажба на имотите не е налице знание и намерение за увреждане на ищеца. От друга страна ответниците посочват, че Х. Р. Х. притежавал и друго имущество, което може да бъде използвано за удовлетворение на вземането на ищеца.

Моли се за отхвърляне на исковете.

Претендират се разноси.

В съдебно заседание ищецът „***“ ЕООД, се представлява лично от Д.Й.М. - управител и едноличен собственик на капитала и от адвокат К. С. - РАК.

Ответниците Х. Р. Х. и С. Р. Х., редовно призовани, не се явяват. Не се явява и процесуалният им представител адв. Р. Последният е депозирал писмено становище, в което се излагат доводи за неоснователност на исковата претенция, с искане тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендират се разноси.

Съдът, след съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 13*, ал. 1 от ЗЗД:

Относителната недействителност по чл. 13* от ЗЗД е установена от законодателя с оглед защита интересите на кредитора от съзнателните действия на длъжника, които го увреждат. Отменителният иск по чл. 13* от ЗЗД е основателен, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или извършва други правни действия, с които се създават трудности за удовлетворение на кредитора. Длъжникът винаги знае за увреждането, когато разпоредителната сделка е извършена след възникне на кредиторското вземане. Когато разпореждането с длъжниково имущество е безвъзмездно, е достатъчно кредиторът да докаже, че длъжникът е знаел за съществуването на задължението му към него, а когато увреждащата сделка е възмездна, кредиторът трябва да докаже, че за увреждането е знаело и третото лице, с което длъжникът е договарял, т. е. - че третото лице е знаело фактите и обстоятелствата, които пораждат кредиторското вземане, освен в случаите, когато знанието на третото лице се презумира - чл. 13*, ал. 2 от ЗЗД.

За да бъде уважена исквата претенция по чл. 13*, ал.1 ЗЗД, ищецът трябва да установи качеството си на кредитор с вземане, което е валидно възникнало и е съществуващо. Според константната съдебна практика, за спора по чл. 13* от ЗЗД е ирелевантно дали вземането е изискуемо и ликвидно към момента на осъществяване на разпоредителната сделка - достатъчно е да е възникнало и да не е погасено чрез плащане.

По въпроса за правното значение на момента на възникване на вземането, легитимиращо ищеца като кредитор, е постановено Решение № 264 от 18.12.2013 г. на ВКС по гр. д. № 91*/2012 г., IV г. о., в което е прието, че кредиторът може да се брани срещу увреждащата го сделка независимо от поредността във времето на възникването на неговото вземане и на извършването на увреждащата сделка. Когато увреждащата сделка е възмездна, какъвто е настоящия случай, кредиторът трябва да докаже, че за увреждането е знаело и третото лице, с което длъжникът е договарял, т. е. че третото лице е знаело фактите и обстоятелствата, които пораждат кредиторското вземане – чл. 13*, ал. 1 ЗЗД. В конкретната хипотеза обаче не е необходимо кредиторът да доказва знанието на третото лице, тъй като

то се презумира по силата на чл. 13*, ал. 2 ЗЗД, тъй като видно от приложеното по делото извлечение от НБД – Население се установява, че двамата ответници са братя.

В разглеждания случай, вземанията на ищеца спрямо ответника Х. Р. Х. за деловодни разноси в общ размер на 1410.00 лв., за които е издаден ИЛ № ***г. са установени с влезли в законна сила на 01.11.2022г. съдебни актове - Решение № *** год., постановено по гр. дело № *** год. по описа на РС – Р., Решение № ***г. постановено по в.гр.д № **г. по описа на ОС – Р. и Определение № ***г., постановено по гр. д. № 97*/2022г. по описа на ВКС.

Вземането на ищеца от 10 000 лв., за което е издаден обратен ИЛ № ***г., представлява постъпила сума по и.д. № *** по описа на ЧСИ Ц.Г., образувано по издаден ИЛ от 12.03.2020г. въз основа на отменено Решение № **г., по гр. д. № ** по пописа на РРС.

От приложените по делото Нотариален акт № *, т. II, рег. № 2107, дело № 174/2022г. на нотариус Ю.Й. с р-н на действие РС – П., вписан под № *** г. в СлВп при РС – П., се установява, че отв. Х. Р. Х. е продал на отв. С. Р. Х. поземлен имот с идентификатор 17172.43.8*, намиращ се в землището на село Г.А., община О., област Търговище.

От приложения по делото Нотариален акт № *, т. I, рег. № 137, дело № */2023г. на нотариус Ю.Й. с р-н на действие РС – П., вписан под № 24, том 1, дв.вх.рег. № 41 от 12.01.2023 г., се установява, че отв. Х. Р. Х. продал на своя брат С. Р. Х. 1/3 ид.ч. от недвижим имот - **** намиращи се в село Г.А., община О., област Търговище.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема, че процесните договори за покупко-продажба на НИ, обективирани в гореописаните НА са увреждащи кредиторите сделки, независимо от възмездния им характер, тъй като паричната наличност е променлива величина и парите, като вещи, лесно могат да бъдат укрити. При разпореждането с недвижими имоти длъжникът намалява имуществото си, което служи като общо обезпечение за изпълнение на задълженията му към кредитора и затруднява удовлетворяването му. При преценката за увреждащия характер на процесните сделки не е необходимо да се изследва възможността дали кредиторът може да се удовлетвори за вземането си от останалото имущество на длъжника. Достатъчно е длъжникът да е намалил имуществените си права, спрямо които кредиторът би могъл да предприеме действия за принудително събиране на вземането си. Длъжникът не разполага с възражение, че притежава и друго имущество, освен разпореденото, тъй като изборът срещу кое от имуществените права да се насочи изпълнението е право на кредитора, а не на длъжника. В този смисъл са Решение от **г. по гр.д. № ** г., Решение от ** г. по гр.д. № ** г., Решение от ** г. по гр.д. № ** г., Решение от 29.12.2014 г. на ВКС по гр.д. № 2301/2014 г. на ВКС и др.. Увреждащият характер на сделките не предполага непременно действието на длъжника изцяло да препятства възможността кредиторът да се удовлетвори, достатъчно е създаването на рискове и затруднения в тази насока. Увреждащата сделката може да бъде едностранна - отказ от право на собственост, отказ от давност, едностранно учредяване на ипотека, или двустранна - продажба, заем, дарение, спогодба /Решение № 1603-1998-I ГО/. Действието може да бъде възмездно или безвъзмездно. То може да има не само материалноправен, но и процесуалноправен характер - напр. съдебно решение по симулативен процес, което уврежда кредиторите – ТР - № ***.

Основателността на иска по чл. 13*, ал. 1 от ЗЗД е обусловена и от субективен елемент - наличие на знание /представа/ у длъжника, че извършвайки определено правно действие с имуществото си, уврежда свой кредитор. В конкретния случай обаче следва да намери приложение презумцията за знание за увреждащия характер на разпоредителните действия, уредена в разпоредбата на чл. 13*, ал. 2 от ЗЗД, доколкото от приложеното по делото извлечение от НБД – Население се установява, че страните по двете сделки са братя.

По делото е представен НА от 28.07.2023г. за дарение на недвижими имоти, видно от който се установява, че отв. С. Р. Х. е дарил на племенника си Велислав Х. Х. процесните имоти, но този факт по никакъв начин не оборва презумцията за знание за увреждащия характер на сделките, предмет на настоящото производство.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл. 13* от ЗЗД е основателен и доказан и следва да бъде уважен.

По разноските:

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноси в общ размер на 600.83 лв., от които

86.00 лв. за заплатена държавна такса и *14.83 лв. за заплатен адвокатски хонорар.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за относително недействителни по отношение на „***“ ЕООД, с *** със седалище и адрес на управление гр. Р., ул. „***, представлявано от Д.Й.М., управител и едноличен собственик на капитала, Договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № *, т. II, рег. № 2107, дело № 174/2022г. на нотариус Ю.Й. с р-н на действие РС – П., вписан под № *** г. в СлВп при РС – П. и Договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № *, т. I, рег. № 137, дело № */2023г. на нотариус Ю.Й. с р-н на действие РС – П., вписан под № 24, том 1, дв.вх.рег. № 41 от 12.01.2023 г., сключени между Х. Р. Х. с ЕГН: ***** с адрес гр. Р., кв. „*** и С. Р. Х. с ЕГН: ***** с адрес с. Г.А., общ. О., ул. ****.

ОСЪЖДА Х. Р. Х. с ЕГН: ***** с адрес гр. Р., кв. Чародейка, бл. 401, вх. Е, ет. 2, ап. * и С. Р. Х. с ЕГН: ***** с адрес с. Г.А., общ. О., ул. ****, **ДА ЗАПЛАТЯТ** на „***“ ЕООД, с *** със седалище и адрес на управление гр. Р., ул. „***, представлявано от Д.Й.М., управител и едноличен собственик на капитала, СУМАТА в общ размер на **600.83 лв. /шестстотин лева и осемдесет и три стотинки/**, от които 86.00 лв. за заплатена държавна такса и *14.83 лв. за заплатен адвокатски хонорар.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд- Търговище в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____